

Nowe władze i ich zakres działania.

e z y l i:

przewodnik, do których urzędów w sprawach naszych udawać się mamy.

Według najnowszego statutu organizacyjnego ułożył

C. Mally.

(Ciąg dalszy Ob. Nr. 46 Dodat. tyg.).

Najwyższe władze państwa w monarchyi są:

- I. Ministerjum domu cesarskiego i spraw zewnętrznych;
- II. Ministerjum spraw wewnętrznych;
- III. „ „ sprawiedliwości;
- IV. „ „ finansów;
- V. „ „ handlu, rzekodziel i budowli publicznych;
- VI. Ministerjum wyznań i nauk;
- VII. Najwyższa administracya wojskowa;
- VIII. Najwyższa władza policyjna;
- IX. Najwyższy trybunał sądowy i kasacyjny; nakoniec
- X. Jeneralne dyrektoryum rachunkowości.

Każde ministerjum jest podzielone na sekeye, a na czele każdej sekeyi stoi szef sekeyjny. Sekeye dzielą się znowu na departamenta pod kierunkiem radców ministerjalnych lub nadwornych, a departamenta na biura pod przewodnictwem radców sekeyjnych, którym według potrzeby przydzielają pewną liczbę sekretarzy, koncepcistów i adjunktów koncepcyjnych.

Zastępcą ministra jest podsekretarz państwa.

Tu następuje w zestawieniu przegląd zakresu działania każdej pojedynczej najwyższej władzy państwa w przydzielonych im gałęziach administracyi:

I.

Ministerjum domu cesarskiego i spraw zewnętrznych.

Zakres działania tej najwyższej władzy państwa jako ministerstwa domu cesarskiego rozciąga się na sprawy familijne najdostojniejszego domu cesarskiego, zawieranie jego traktatów familijnych, wystawianie odnośnych dokumentów i w ogóle na wszystkie sprawy familii cesarskiej.

Jako ministerjum spraw zewnętrznych ma to ważne zadanie chronić udzielnosci i świetności korony cesarskiej na zewnątrz.

Stanowisko jego w sprawach czysto dyplomatycznych jest tem trudniejsze, że z jednej strony ma obowiązek wszelkimi środkami chronić usilnie całości i pomyślności państwa, a z drugiej strony starać się ile możności o utrzymanie dobrego porozumienia na zewnątrz.

Zakres działania tego ministerjum rozciąga się przeto na wszystkie stosunki i negocyacye z obcemi państwami, tak na te co się odnoszą do bezpośredniego wykonywania politycznych praw udzielnosci na zewnątrz, jako i na ochronę używaną poddanym monarchyi w ich sprawach z obcemi państwami.

Do niego należy przeto zawieranie traktatów politycznych, handlowych i nawigacyjnych. Czynnym za granicą dyplomatom Austrii udziela potrzebnych instrukcyi i przyjmuje ich raporta; i stoi w bezpośrednim stosunku urzędowym tak z rezydującymi przy c. k. dworze w Wiedniu zagranicznymi posłami i ambasadorami, jakoteż z samemi gabinetami zagranicznymi.

Ministerstwu spraw zewnętrznych podlegają bezpośrednio: wszyscy c. k. posłowie i ambasadorowie w obcych państwach, a pośrednio pod względem stosunków dyplomatycznych także: wszyscy jeneralni konsulowie, konsulowie i wice-konsulowie; jeneralni ajenci, ajenci i ajenci konsularni w zagranicznych miastach handlowych, tudzież c. k. tajne archiwum domu, dworu i państwa, c. k. nadworny tłumacz języków orientalnych i c. k. kuryery nadworni i gabinetowi.

II.

Ministerjum spraw wewnętrznych.

Waznem zadaniem tego ministerjum jest uregulować rozmaite stosunki pojedynczych poddanych i gmin, starać się o utrzymanie publicznego porządku i o popieranie dobra powszechnego w całym państwie i w ogóle przedsiębrać wszelkie środki stosowne do za-

prowadzenia należytego związku pojedynczych części z całością życia społecznego. Przeto też zakres działania jego jest w porównaniu z innymi ministerjami nierównie większy.

Jestto bowiem wielkie i trudne zadanie uregulować owe niezliczone stosunki państwa do gmin, rodzin a nawet pojedynczych indywidualów w sposób należyty i przeprowadzić ustawy, których cel i wpływ rozciąga się na późniejsze generacye.

Ministerjum spraw wewnętrznych jest najwyższą władzą polityczną monarchyi, a oraz ostatnią instancyą w wszystkich sprawach politycznych. Do niego należy wydawać i ogłaszać odnośne ustawy i rozporządzenia.

Do zakresu jego działania należy w szczególności: Utrzymywanie przeglądu ludności; zbieranie i zestawianie danych statystycznych; spółdziałanie przy kompletowaniu, zaopatrywaniu w żywność i kwaterowaniu wojska; sprawy forszpanów; czuwanie nad rejestrami urodzonych, zaślubionych i zmarłych; sprawy sanitarności; sprawy gmin; dozór nad zakładami dobroczynności i wszystkimi instytucjami publicznymi; piecza o wewnętrzne granice państwa; czuwanie nad prasą i stowarzyszeniami; wpływ przy expropyacyach; przy sporach o prawa wodne i budowle.

Ministerjum spraw wewnętrznych jest obecnie także najwzszszym trybunałem lenniczym, dla wszystkich lenności monarchicznych i wykonywa monarchiczne prawa lenności.

Do tego ministerjum przeszły także wszystkie te sprawy rozwiązane ministerjum kultury krajowej i górnictwa, które się odnoszą do popierania kultury lasów w ogóle, a w szczególności do przeznaczonych na ten cel zakładów, stowarzyszeń i towarzystw, mianowicie zaś geologicznego instytutu państwa i wyższego agronomicznego zakładu naukowego w Ungarisch-Altensburg.

Do ministerjum spraw wewnętrznych jest także przydzieloną stała komisya medycynałna, jako ciało obradujące dla spraw medycynałnych całej monarchyi.

Pod zarząd ministerstwa spraw wewnętrznych należa bezpośrednio wszystkie polityczne władze monarchyi, jako to:

- a) Namiestnictwa;
- b) Władze obwodowe;
- c) Urzęda okręgowe i stolnicze (*Stuhlrichterämter*), z dalszem rozgałęzieniem, jako zakłady sanitarne i humanitarne i t. d.

III.

Ministerjum sprawiedliwości.

Zadaniem tego ministerjum jest starać się o to, ażeby odpowiednie z wszech względów ustawy chroniły prawo poddanych państwa i ażeby je sprawiedliwie wykonywano. Do zakresu jego działania należy całe sądownictwo (z wyjątkiem sądownictwa wojskowego) tak w zawodzie administracyjnym jakoteż prawodawczym, tudzież najwyższy dozór:

- a) nad sądami cywilnymi, którym przysłusza decyzya we wszystkich spornych i niespornych sprawach prawnych;
- b) nad sądami jako władzami karnymi, do których należy osądzenie i karanie pewnych przekroczeń prawa;
- c) nad prokuratoryami państwa, adwokatami i notaryuszami; nakoniec:
- d) nad wszystkimi osobami trudniącymi się sprawami prawnymi, bądź są rzeczywistymi urzędnikami, bądź sługami sądów.

Ministerjum sprawiedliwości układa wszelkie odnoszące się do sądownictwa projekta do ustaw i potrzebne objaśnienia, a po otrzymanem najwyższem potwierdzeniu stara się o ich należyte ogłoszenie.

Dzieli się na trzy sekcje, a mianowicie:

1. na administracyjną, do której należy uregulowane przestrzeganie administracji sądowej, dozór nad sądami, prokuraturami państwa, adwokatami i notaryuszami i nad ich wzajemnymi stosunkami do innych ministerstw i władz w państwach zagranicznych.

Sprawy tej sekcji podzielone są znowu na referat najwyższego trybunału sądowego i kasacyjnego, na referaty krajów i fachów. Do tych należą: Redakcja dziennika rządowego ustaw państwa; sprawy dochodów skarbowych, taks i stęplów; sprawy uwolnienia od ciężarów gruntowych; statystyczne biuro, sprawy więzień i prasy; — dyrekcja kancelaryi.

2. Sekcja prawodawcza zajmuje się ocenianiem wszystkich projektów do ustaw, które częścią samo ministerstwo sprawiedliwości wnosi dla rozwinięcia i dopełnienia prawodawstwa i sądownictwa w pojedynczych krajach koronnych, częścią wydaje w porozumieniu i za wpływem innych ministerstw, jeżeli ustawy te nie mają być przemijające i bez stałego znaczenia.

3. Do sekcji organizacyjnej i obrachunkowej należy kierunek i przeprowadzenie prac organizacyjnych, tudzież należyte ułożenie i utrzymywanie ewidencji rocznego bilansu sprawiedliwości.

Wykonywanie zaś samej władzy sądowej nie należy do zakresu ministerstwa sprawiedliwości, lecz przysługują powołanym do tego władzom sądowym.

IV.

Ministerstwo finansów.

Ministerstwo finansów, jako najwyższa centralna władza finansowa monarchii ma obowiązek starać się o dostateczne pokrycie wszystkich gałęzi potrzeb państwa, a przeto o uregulowanie etatu wydatków; o wpływaniu dochodów państwa, o odpowiedni zarząd funduszy i postępowe wydoskonalenie ekonomii państwa; ma kierować operacjami kredytu, czuwać nad prawnym umarzaniem długów i utrzymaniem kredytu państwa.

Jako prawodawczej władzy finansowej podlegają temu ministerstwu: zarząd wszelkich dochodów państwa, administracja stałych i niestałych podatków z wyjątkiem c. k. fabryki porcelany w Wiedniu — wszystkie fabryki eraryalne monarchii i c. k. drukarnia rządowa.

Następnie należy do zakresu działania tego ministerstwa kierunek spraw kasowych, sprawy pensji, prowizji i w ogóle wszystkie sprawy pieniężne państwa.

Ministerstwo finansów jest podzielone na trzy sekcje.

Sekcja I. jest przeznaczona dla centralnego kierunku finansów i dzieli się na sześć departamentów.

Przydzielone tej sekcji sprawy są następujące:

Układanie aktów odnoszących się do manipulacji ministerstwu tego w ogóle, a do poufnej korespondencji ministra w szczególności: zestawianie wykazów o dochodach i wydatkach państwa; utrzymywanie przeglądu wszystkich rezultatów dotyczących się administracji finansów; obrachunki z zagranicznymi domami weksłowymi względem uiszczonych z ich strony wypłat kredytowych i w ogóle rozporządzenia dla pokrycia wypłat na rachunek finansów za granicą; sprawy dotyczące się zestawienia bilansu dochodów i wydatków państwa, wszelkie pertraktacje względem systemizowania, zabezpieczenia i asygnowania nie zasadzającej się na prawie patronatu potrzeby pieniężnej zakładów religijnych, szkolnych i naukowych, zakładów dobroczynności, zakładów karnych, budowy gościńców i budowy wodnej, stanów prowincjonalnych i gmin dalmatyńskich; zakłady kolei żelaznych i telegrafów pod pewnym względem; sprawy uwolnienia od ciężarów gruntowych; sprawy stowarzyszeń akcyjnych i innych; wszelkie przedmioty wojskowe, pertraktacje ugodne ze stanami i reprezentacjami krajów, z gminami i pojedynczymi wierzycielami względem dostarczanych dla wojska potrzeb; sprawy iowazyjne, wydatki dla ministerstwa spraw zewnętrznych dla dworu i obydwóch teatrów nadwornych w Wiedniu; zaciąganie pożyczek państwa i w ogóle wszelkie operacje kredytowe od początku aż do zupełnego przeprowadzenia; wszelkie sprawy dotyczące się bieżącego długu państwa, funduszu umarzania i połączonego z nim zakładu depozytów: loterya pożyczek państwa i losowań, wymiana pieniędzy papierowych, sprawy giełdy, pertraktacje względem towarzystw kredytowych i obrachunków ze stanami lub reprezentacjami krajowymi co do kredytu eraryalnego; względem obrachunków uniwersalnej i bankowej kasy długów państwa z ich filiami w prowincjach; sprawy obrachunków i likwidacji z obcimi rządami, o ile się nie odnoszą do przedmiotów wojskowych; wynagrodzenia za fałszywe lub uszkodzone asygnacje kasy lub papierowe pieniądze;

wszelkie systemalne i organizacyjne prace w przedmiotach kasy i obrachunkowości, kontrahowanie należności frachtowych za rymesy pieniężne; sprawy drukarni rządowej.

Do II. sekcji, podzielonej na dziesięć departamentów należą stałe i niestałe podatki. W szczególności zaś: wszelkie stałe podatki; sprawy krajowych i okręgowych dyrekcji finansów i ich urzędów pomocniczych; obsadzanie posad przy dyrekcjach i urzędach podatkowych; wszystkie sprawy instytutu straży finansowej i ustanowionych przy niej indywiduów; monopol tabaki i tytoniu, prochu, saletry tudzież istniejący w Dalmacji monopol kul ołowianych: dochody z soli w wszystkich krajach koronnych; dochody z loteryi, obsadzenie posad i sprawy dyscyplinarne wszystkich prokuratur finansowych; — dochody z taks i stęplów i zaprowadzone zamiast nich należności; — dochody z podatku konsumcyjnego włącznie z wykazaniem wynagrodzenia uprawnionych dawniej do podatku od szynków i trunków, następnie: *Dazo Consumo* w Dalmacji i myta eraryalne od gościńców, mostów i przewozów; — sprawy cła niemniej wszelkie sprawy odnoszące się do przestrzegania przepisów celnych tudzież przepisów o kontroli i oznaczaniu towarów; sprawy monet i pancyrowania, wymiana złota i srebra i stęple miar i wag.

Sekcja III. obejmującej ośm departamentów przydzielone są sprawy o własności państwa, o wydatkach państwa i zarządu kas, a mianowicie: dobra państwa i publiczne dobra funduszowe; wszelkie sprawy dotyczące się służby kasowej; asygnacje zadawnionych prowizji i rozporządzenia względem ich zakazu, spisywanie i rozpisywanie obligacji, stosowna do przepisów giełdowych wymiana obligacji kaucyjnych, amortyzacja publicznych zapisów długu, przekazywanie prowizji między kasami kredytowymi, kaucje lokowane na prowizję w funduszu umarzającym i wypowiedanie ich; wszelkie sprawy względem budynków dykasteryalnych, tudzież przedmioty dotyczące się deputatów na liberyę, opał i światło, sprawy gazet włącznie z gazetą wiedeńską, wydatki na władze bezpieczeństwa włącznie z żandarmeryą, eraryalne zaliczki prywatnym i gminom; zakupywanie sprzedajnych profesji i sprawy odnoszące się do byłego funduszu dla zakupywania tych profesji; dochody z opróżnionych beneficjów duchownych, spuścizny duchowne, dotacje duchowne, sprawy fundacji, indemnizacje wojenne; wszystkie przedmioty dotyczące się płac, pensji i prowizji urzędników cywilnych, sług urzędowych po których wdowy i sieroty pobierają z kas eraryalnych dodatki na wychowanie, kwoty odprawne, gracje i kwartalne pensje po śmierci mężów; — nakoniec sprawy przy najwyższym sądzie dochodów skarbowych tudzież dyrekcja jego kancelaryi.

Następnie należy do zakresu działania ministerstwa finansów wpływ na pewne przedmioty należące do eraryalnej administracji górnictwa, domenów lub fundacji.

Władze ministerstwu finansów bezpośrednio podlegające są:

a) Jeneralna dyrekcja katastru podatku gruntowego.

Dyrekcja ta tworzy pod względem stanu urzędników sekcję ministerstwa finansów, zaś co do jej zakresu działania samodzielna władza centralną pod bezpośrednim zarządem ministra finansów.

Zakres jej działania rozciąga się na wykonanie toczących się operacji stałego katastru we wszystkich krajach koronnych państwa, tudzież na prowizoryum podatku gruntowego w tych krajach, gdzie opodatkowanie gruntów nie jest jeszcze uregulowane, na techniczna część utrzymywania ewidencji i na peryodyczną rewizję katastru w krajach koronnych, w których operacje katastralne w terminie upłynionym od ich ukończenia straciły wartość praktyczną.

Dyrektor w randze i z pensją szefa sekcyjnego stoi na czele tej władzy centralnej.

Ta władza centralna jest podzielona:

1. Na departament wymiarów mający dozór nad wszystkimi sprawami wymiarów tak w części technicznej, jakoteż pod względem użytych do tego indywiduów. Na czele tego departamentu stoi zwykle odznaczający się wykształceniem technicznym oficer sztabowy jako dyrektor wymiarów katastralnych.

2. Do departamentu ekonomicznego należy przeprowadzenie detaxacji dochodów i reklamacji tudzież przygotowań do zastosowania rezultatów katastralnych; następnie wykonanie postanowień względem dawniejszego użycia przygotowanych dla stałego katastru materyałów i zastosowania ich do wykazania dochodu w prowizoryum podatku gruntowego; nakoniec ustanowienie zasad i przeprowadzenie rewizji będącego już w użyciu stałego katastru tam, gdzie zachodzi potrzeba względem wykazania dochodu. Na czele

tego i następującego departamentu stoi zawsze radca ministryalny lub sekcyjny.

3. Departament administracyjny ma się zajmować powszechnymi sprawami systemalnemi, a w szczególności wykonaniem prowizoryum podatku gruntowego w krajach, gdzie podatek gruntowy nie jest jeszcze uregulowany.

Centralne archiwum katastru i instytut litograficzny przydzielone są tej władzy centralnej jako organa pomocnicze.

Następnie podlegają ministerstwu finansów:

- b) Dyrekcya c. k. powszechnego funduszu umarzania uprocentowanego długu państwa w Wiedniu; i
- c) Prefektura lombardzko-weneckiego monte w Medyolanie.
- d) C. k. dyrekcya budynków dykasteryalnych w Wiedniu, której obowiązkiem jest starać się o dostarczanie lokalności dla urzędów tak za pomocą stawiania nowych budynków, jakoteż w drodze najmu, i załatwiać sprawy względem urządzenia, opalania i oświetlania tych lokalów, tudzież sprawienia sprzętów i dostarczania innych potrzeb dla lokalności urzędowych i pomieszkań *in natura*.
- e) C. k. dyrekcya loteryi w Wiedniu z podlegającymi jej urzędami toteryjnymi w Wiedniu, Lincu, Gracu, Tryeście, Bolzen, w Pradze, Bernie, Lwowie, Temeswarze, Budzie, Koszycach i Hermansztadzie i z dyrekcją loteryi w Medyolanie i Wenecyi tudzież z powołanymi do zbierania stawek kolektantami.
- f) Dyrekcya c. k. drukarni rządowej i c. k. zakładu litograficznego i c. k. zakładu papieru.

- g) C. k. dyrekcya fabryk tytoniu i tabaki w Wiedniu z podlegającymi jej fabrykami tytoniu i cygarów i c. k. urzędami dla zakupywania tytoniu.
- h) C. k. centralny urząd taksacyjny w Wiedniu dla traktowania przedmiotów taksie podlegających.
- i) C. k. centralna kasa państwa w Wiedniu z głównymi kasami państwa i podrzędnymi krajowymi i zbiorowymi kasami.
- k) C. k. główny urząd menniczny w Wiedniu z podrzędnymi urzędami mennicznymi w Pradze, Kremnitz, Carlsburgu, Medyolanie i Wenecyi.
- l) C. k. jeneralny krajowy i główny urząd probierzcy, i
- m) C. k. główny urząd pancyrowania w Wiedniu z krajowymi urzędami probierzczymi i pancyrowania w pojedynczych krajach koronnych, do których urzędów należy także zakupywanie złota i srebra.
- n) C. k. krajowe dyrekcje finansów i dyrekcje podatków z podlegającymi im administracyami podatków, urzędami podatkowymi i rozmaitemi władzami dla dochodów skarbu.
- o) C. k. prokuratorcy finansów lub urzęda fiskalne z obowiązkiem zastępowania praw monarchicznych i innych przydzielonych im zakładów i osób, jako to: zakładów dobroczynności, kościołów i t. d., następnie bronienia związków małżeńskich i dawania opinii w ważnych sprawach administracyjnych, przy których idzie oraz o odnośne stosunki prawne; nakoniec
- p) C. k. zakład naukowy leśniczy w Maria Bruun.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Sambór Rok 1649.

Król zatwierdza ustawy Cechu czapniczego.

Joannes Casimirus | Dei gratia Rex Poloniae Magnae Dux Lithuaniae Russ(iae) Pruss(iae) Masouiae Samogitiae Lituoniae Smolensciae Czerniechoniaeque nec non Sueccorum Gottorum Vandalorum Haereditarius Rex | Significamus praesen(tibus) literis nostris quor(um) interest vniuersis et Singulis Productas eor(um) nobis fuisse literas authenticas papyreas manu Proconsulis Consulm et Notary necnon Sigillo Ciuitatis n(ost)rae **Samboriensis** subscriptas et communitas sanas saluas et illesas | omnique suspitione carentes continentes in se Articulos Contuberny Pileatorum Ciuitat(is) eiusd(em) **Samborien(sis)** supplicatumque nobis est vt easd(em) autoritate n(ost)ra Regia approbare dignaremur Quarum quid(em) literar(um) tenor de verbo ad verbum sequitur estque talis(;) :

„**Burmistrz i Rayce J(ego) K(rólews.) M(ości) Nowego Sambora** Wszem w obec y każdemu z osobna komu do wiadomości przyjdzie oznajmujemy Jsz przyszedszy przed rząd nasz Vc'owi Mezwowie Wojciech Moscicki Czapnik na ten czas Cechmistrz spolnie z inszemi Mistrzami rzemiesta i cechu Rymarskiego Powrozniczego Czapniczego, takse Zacharyasz Biecki Jozeph Grabski Matyasz Podgorski rymarze Walenty Przywujski Marcin Brodzki Vrban Kotlowski Powroznicy podali nam artykuły nizcy opisane ku dobremu ich porządkowi należące ktore prosili abyśmy | mocą wrzędu naszeg(o) na czas potomne potwierdzili ktorych artykuł(ów) tenor iest takowy. Naprzod ktoby chciał te rzemiesta wyszymianowane przytym mieście za Mistrza robić ten przed Cechu przycieciem powinien pierwy Miejskie prawo przyjąć i list od vrodzenia y vzenia pokazać | J(tem) ktoby chciał Cech przyjąć powinien dac do Cechu złotych trzydzieści za sztukę pułkarnienia Wosku Muszkiet y Mistrzom do Colacyei dwa Achtela piwa ktore pieniądze tak ma do Cechu dawać naprzod na wstępny złot(ych) dwadzieścia a potym ostatek po groszy 20 na każdą schadzkę | J(tem) Syn Mistrzowski ktoryby sobie za Mistrza mogł robić powinien dac do Cechu wszystki(ego) pułcechu ktora to wolność y Corkom Mistrzowski wcale ma być zachowana J(tem) powroznicy y inszy rzemieśnicy wyzej mianowani powinności wszystkie odprawivszy będą mieli wolność | vzenia chłopcow y wyzwolenia ich, a mianowicie chłopiec, ktoryby się chciał vzyć rzemiesta powrozniczeg(o) powinien siego vzyć lat trzy y niedziel dwie a wycyzvwszy się y wyzwolenie od mistrza swego otrzyrawszy wolno mu będzie wędrować do wszystkich innych miast | y po-

Jan Kazimierz z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmójdzki, Lotewski, Smoleński i Czerniechowski, a szwedzki, gocki i wandalcki dziedziczny Król — Oznajmiamy niniejszem pismem Naszem wszem w ogóle i w szczególności, do kogo to należy: iż Nam przedłożono oryginalny akt na papierze, ręką Burmistrza, Radców i Pisarza podpisany i pieczęcią Miasta **Sambora** stwierdzony, całkowity, nieuszkodzony, nieskażony i wszelkiego podejrzenia wolen, zawierający Ustawy cechowe Czapników **samborskich**, upraszając Nas abyśmy go władzą Naszą królewską zatwierdzić raczyli. Aktu zaś tego osnowa brzmi dosłownie jak następuje:

rzędkow J(tem) przemianek albo przesynek przy tym JKN Mieście dla towarzyszw rzemiesta powrozniczeg(o) ktorys swobodnie wędrują gdyby mu dano przygane w tym przesyunku w inszym Mieście a zwłaszcza powroznicy takowi wine popadać będą w przywileju na | znaczoną J(tem) Schadzka Cechowa ma zawsze bywać we cztery niedziele, na którą Schadzka ktoryby nieprzyzedł albo sie słusznie niewymierzył takowy ma być funtem wosku karany J(tem) gdyby Cechmistrz obesłał ceche dla Radzieckiej albo miejskiej potrzeby za którymby | obesłaniem nieprzyzedł a był przy mieście, takowy niemoze być wymowny ale ma być karany dwiema funtami wosku J(tem) gdyby też brat Cechowemu bratu przy sprawie Cechowej przywował y targwał się nan vszczyplivym słowem, takowy przypada przed każde(g)o brata po dwa | funty wosku J(tem) gdyby brat cechowemu bratu odwiódł kupca od roboty takowy przepada pułkarnienia wosku J(tem) Ktoryby brat tego cechu przekupił robotę a przedawał ją przytym cechu takowy przepada pułkarnienia wosku także y ten ktoryby sie wazył pomiędzy wozy nosic albo po gospo | dach robotę powrozniczą krom miejsca własnego albo na Słowo kupcowi. J(tem) Mistrz jeżeliby ktory vmarł, a żonaby zostala, z ktora by potomstwa niemiał, takiej wolno robić rok y niedziel 6 za oddaniem powinności cechowej: a jeżeliby sie iey trafiło samąs iść tegoss | rzemiesta takowy znou iako y inszy powinien Cech przyjąć przez żadne(g)o respekta ktory niemoze być praetendowany z męża pierwszego Cechowe(go). J(tem) jeżeliby Mistrz vmarł a małżonkęby zostawił z dziećkami takiej będzie wolno robić do śmierci. J(tem) gdyby | z inszego Miasta przyniesiono albo przywieziono robo-

te powrozniesz Rymarską albo Czapniczą, aby ją niewolno było przedawac przed wigilią iarmarczna ale po wigilię a do tego aby niewolno było czapek przedawac obcym na rogali ani buntami tylko kopą obyczajem y swyżajcie(m) | inszych miast dla słusznych y przystoynych przyczyn, czemu gdyby sie kto sprzeciwił ma być wrzędnie zabrany y paena arbitraria oficyi karany czego wrząd według możności y baczenia będzie bronil A tak my Burmistrz y Rayce artykuły wyżej opisane za prozbą Cechu | przerzeczono ile ku dobremu rzeczy(ospoli)tey Miasta teg(o) nalezec będą mocą y swierzchnością wrzędu swego na czasy potomne vmacniamy y potwierdzamy stą przestrogu aby przemianki albo przesyunki przytym Krola JM mieście rzemieślna powrozniczego iako y w inszych Mie|stach głównych tak y w ich cechu nietylko ich rzecznikow ale y z inszych Miasteczek na Misterya przyimowane y za wazne poczytane były którym

Quas quidem literas Nos **Joannes Casimirus** Poloniae et Sueciae Rex ad intercessionem certorum Consiliariorum n(ost)ror(um) | in omnibus punctis clausulis articulis et conditionibus approbandas et confirmandas esse duximus prout praesentibus literis n(ost)ris approbamus et confirmamus decernentes easdem vim et robur perpetuae firmitatis obtinere debere in quantum tamen iuris sunt | et consuetudo eorum habetur In praemisso(rum) autem fidei maiorem praesent(tes) manu n(ost)ra subser(ips)as Sigillo Regni communiri iussimus Datum **Warsaviae** die XX. Decembris A(n)no D(omi)ni **MDCXLIX** Regnorum nostrorum Poloniae et Sueciae Primo Anno.

Po prawej stronie:

Confirmatio Articular(um) Contuberny Pileator(um) Samborien(sium)

Po lewej stronie podpis:

Joannes Casimirus Rex

pod powyższym zaś dopiskiem:

Alb(e)r(tu)s Krzyczky

R(e)g(i)ae M(ajes)t(at)is Secr(et)arius m. p.

Przy uskuteczniu odpisu w r. 1849, pieczęci przy pierwoicie już nie było.

gdyby w inszym Mieście dano nagane albo onych niechcieli trzymać tako rzecznikach iako y przemianku takowi | na municyę albo poprawe miasta **Sambora** grzywoien pięćdziesiąt a drugie pięćdziesiąt do Cechu wyżej pomienione(go) na Strzelbe irremissibiliter oddać będą powinni. Jednakże sobie y successorum na Wrzędzie swoim teraz y na potym będącym zupełną moc wedle czasu y potrzeby | ku dobremu Rz(eczy)p(ospoli)tey Miasta tego poprawić albo ożnienić lubo też przyczynić zostawiamy y zachowujemy Naco dla lepszej wiary y pewności pieczęć wrzędu naszego(go) przycisn(i)ona jest Działo się w **Samborze** dnia 19. Miesiaca Listopada Roku Panskiego **Tysiac Szescseth Czerdzieste(go) | dziewiąteg(o) Alexander Hanusowicz Proconsul Sambor(iciensis) Stephannus Zaborski Notarius Civitat(is) Sambor(iciensis) mp. Locus Sigilli.**(⁶)

Który-to Akt My **Jan Kazimirz** Polski i Szwecyi Król na przyczynę niektórych z Rad Naszych we wszystkich szeregach, orzeczeniach, rozdziałach i zastrogach uznać i potwierdzić postanowiliśmy, jakoż niniejszem pismem Naszem uznajemy i potwierdzamy z tem postanowieniem, iż o ile w prawie uzasadnione i we swyżaju są, wagę i moc wiecznie obowiązująca mieć mają. Dla większej zaś tego co się przesykło wiary niniejsze ręką własną podpisawszy, pieczęcią koronną stwierdzić rozkazaliśmy. Dano w **Warszawie** dnia 20go grudnia roku Pańskiego **1649go**, królestwa zaś Naszego w Polsce i Szwecyi pierwszego roku.

Potwierdzenie Ustaw cechowych Czapników samborskich.

Jan Kazimirz Król

Wojciech Krzyczky

Królewskiej Mości Sekretarz w. r.

We Lwowie 30go lipca 1853.

W. F.

Wykaz produkcyi i przedaży soli po baniach w Galicyi i na Bukowinie.

(Ob. Nr. 2, 6, 12, 31, 33, 36, 40 i 43 Dodat. tygod.).

Produkowano celnarów:

	W Lipcu 1853.	W Lipcu 1852.
W Galicyi	49,278 ²¹ / ₁₀₀	56,042 ²² / ₁₀₀
Na Bukowinie	2,622 ⁵⁴ / ₁₀₀	3,172 ⁶¹ / ₁₀₀
Razem	51,900 ⁹⁵ / ₁₀₀	59,214 ⁹³ / ₁₀₀ Cel.
W roku 1853 w Galicyi: mniej o:	6,763 ⁹¹ / ₁₀₀	
" " " na Bukowinie mniej o:	550 ⁷ / ₁₀₀ Cel.	

Przedano celnarów:

	W lipcu 1853	W lipcu 1852.
W Galicyi:	42,479 ¹⁵ / ₁₀₀	50,460 ²⁵ / ₁₀₀
Na Bukowinie	2,789 ⁵⁵ / ₁₀₀	3,329 ⁶⁵ / ₁₀₀
Razem	45,268 ⁷⁰ / ₁₀₀	53,789 ⁹⁰ / ₁₀₀ Cel.
W roku 1853 w Galicyi mniej o:	7,981 ¹⁸ / ₁₀₀	
" " " na Bukowinie mniej o:	340 ¹⁰ / ₁₀₀ Cel.	

O pojeniu krów we Flandryi.

W chwili kiedy wszyscy nieledwie nad poprawą bydła naszego przemyślowamy, kiedy w dążeniu do uszlachetnienia rasy jego mamy w szczególności na celu obfitość udoju czyli mleczność krów, nie od rzeczy może będzie obznajmić Ziemiannaszych z okolicznością, którą czerpiemy z rolniczej gazety wychodzącej w Głogowie, w której pomiedzy innymi, p. Neuhaus, Dyrektor gospodarstwa, składając uwagi swoje z podróży odbytej w końcu roku 1852 do Belgii, mówi: „W jednym gospodarstwie niedaleko Courtray, zrobiłem w oborze nader szczególne spostrzeżenie, które niezawodnie u wielu wiary nie znajdzie. Obora ta była bardzo czysto utrzymana, było zaś składało się z samych prawie krów wyborowych, pięknych i dobrze żywnych. Pod oborą jest tam wielki rezerwoar do gnojówki, w który takowa bezpośrednio sływa. W jednym rogu budowli jest studnia i dwa wielkie naczynia do przyrządzania paszy.

Na zapytanie moje, w jakim celu umieszczono tam rzeczona pompę, odpowiedziano mi, że na to, aby z niej było poić i żeby można zmywać oborę — i że studnia ta ma związek z gnojównikiem na dworze będącym, a odciek z niego i wodę, którą się podłogę w oborze zmywa, podają krowom do picia! Zdawało mi się, że sobie ze mnie żartują i serdecznie śmiać się z nich zacząłem: bezwzględnie jednakże przekonano mię o prawdzie tych słów, i widziałem na własne oczy, jeżeli nie marzyłem na jawie, jak ó krów wypilo cheiwie ceber 50ciu kwartowy tej wody gnojowej (*Mistwasser*), zaprawionej 2ma garncami słodzin i trochę kuchów. Zapewniano mię, że im więcej ekrementów w tym napoju się znajduje, tem lepiej działa ta pasza na wydajność mleka! Nie mogłem się tem wszakże zaspokoić — a towarzysze moi i sam gospodarz,

człowiek bardzo rozsądny pokładali się ze śmiechu, gdy w mojem niedowiarstwie zerwał nakrycie z studni, chcąc się naczynie przeświadczyć o tem co się w niej znajduje, a gdzie w rzeczy samej ujrzałem samą tylko ustalą wodę gnojową. Dla osobliwości, wziętem z sobą flaszczykę tego płynu i opieczetowaną do domu przewiozłem. Na zapytanie moje, czy dawno i czy i gdzie indziej używają tego samego sposobu pojenia krów, oświadczone mi, że w okolicach Courtray jest to rzeczą pospolitą od niepamiętnych czasów; nadmieniono oraz, że niema nic lepszego, jak kiedy się doda jeszcze odcieku wodnego z gnoju końskiego (*Pferdemistwasser*), że nigdy, a przynajmniej nader niechętnie używają na ten cel czystej wody, i to tylko wtenczas, kiedy im takiego przysmaku zabraknie.

Gdy p. Neuhaus przedłożył przed niedawnym czasem to uderzające spostrzeżenie i doświadczenie jeneralnemu zebraniu Marchijskiego Ekonomicznego Towarzystwa w Potsdamie, wystąpił szanowny bardzo agronom, który stwierdził toż samo na własnem opierając się doświadczeniu.

Wydawca zaś pisma, z którego tę wiadomość bierzemy, dodaje, że on sam uważał, iż w Szwecyi w okolicach górzystych, przydają gnoj koński do poją dla krów, i że te cheiwie ten preparat pożywają.

Podając ten ustęp w ojczystym języku do wiedzy współziemian, nieomieszkać sam odbyć prób stósownych; cheć wszakże powszechniejszego stwierdzenia niekosztowną praktyką tego, co podawane jako użyteczne u obcych może w następstwach swoich przynieść korzyść jakąś i u nas, jest jedynym celem mej myśli.